

Sygn. akt *XVII AmA 45/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Danuta Brejtkopf</i>
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w B.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów***

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 31.12.2012 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł. (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Danuta Brejtkopf

Sygn. akt XVII AmA 45/13

UZASADNIENIE

Decyzją Nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy: (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w B., w pkt. I decyzji na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 tej ustawy, działania przedsiębiorcy polegające na stosowaniu we wzorcu umownym:

[1] „Umowa nr... przyłączenia do sieci telewizyj (...)” postanowień o treści:

[a] „Właściwym do rozstrzygania sporów wynikających z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy dla siedziby operatora.” (§11 ust. 1);

[2] „Regulamin świadczenia usług telewizji kablowej przez (...) Telewizję (...) będącą własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” postanowień o treści:

[a] „(...) Wszelkie spory powstałe na tle wykonywania umowy, której niniejszy

regulamin stanowi integralną część podlegającą rozpoznaniu przez sąd powszechny właściwy dla siedziby Operatora.” (Rozdział X - Postanowienia końcowe);

[b] „1. Operator nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek zakłócenia w emisji programów wynikające z działania siły wyższej. Dotyczy to również zakłóceń, przekazu satelitarnego, zmiany satelity, zmiany systemu nadawania, zaprzestania nadawania przez nadawcę programu, konserwacji urządzeń nadawczych, przerw w dostawie prądu oraz innych zdarzeń, które pozostają poza kontrolą operatora. Operator nie ponosi również odpowiedzialności za zakłócenia w emisji programów spowodowane nadajnikami pracującymi w pobliżu sieci.” (Rozdział X - Postanowienia końcowe, pkt 1);

[3] „Umowa abonencka nr... o świadczenie usług dostępu do Internetu za pomocą sieci multimedialnej (...) Telewizji (...)” postanowienia o treści:

„ Właściwym do rozstrzygnięcia sporów wynikających z niniejszej umowy jest sąd powszechny właściwy dla siedziby operatora.” (§ 6 ust. 1);

[4] „Regulamin świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej postanowień o treści: i

[a]„Operatorowi przysługuje prawo rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym z winy abonenta i odłączenia go od sieci multimedialnej (...), jeżeli :

a) abonent zalega z opłatą abonamentu za jeden okres płatności ...”{7. Rozwiązanie umowy, 7.2.);

[b] „Operator nie ponosi odpowiedzialności za naruszenie jakichkolwiek plików, dokumentów lub danych w komputerze Abonenta, do którego mogło dojść w trakcie konfigurowania urządzenia aktywnego należącego do abonenta i podłączonego do łącza dostępowego Operatora.” (3. Warunki świadczenia usług, pkt 3.2.);

[c] „Operator nie ponosi odpowiedzialności za zabezpieczenie danych Abonenta przed ingerencją osób trzecich, w tym za bezpieczeństwo danych zawartych w urządzeniu aktywnym Abonenta i na serwerze Operatora, na którym Abonent posiada konto poczty elektronicznej.” (3. Warunki świadczenia usług, pkt 3.11.);

[d] „Operator nie odpowiada za brak dostępu do internetu z winy dostawców dostępu i usług internetowych oraz innych nie leżących po stronie operatora.” (3. Warunki świadczenia usług, pkt 3.4.);

postanowień, które są tożsame z postanowieniami niedozwolonymi, wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 26 września 2012 r.

W pkt II decyzji, na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007. roku o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działania przedsiębiorcy polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą:

[1] „Regulamin świadczenia usług telewizji kablowej przez (...) Telewizję (...) będącą własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” postanowień o treści:

[a] „1. Operator jest zobowiązany zawiadomić Abonenta za pośrednictwem środków masowego przekazu, minimum na 30 dni przed planowaną zmianą, o zmianie wysokości opłaty abonamentowej oraz zmianie innych postanowień Umowy Abonenckiej. (...)” (Rozdział V - Zmiana i rozwiązanie Umowy Abonenckiej, pkt 1.);

[b] „2. Operator zastrzega sobie prawo do zmiany oferty programowej tzn. zmiany układu programów, podziału programów na pakiety, zmiany liczby programów, zmiany rodzaju programów oraz zmiany pasm nadawania bez konieczności wypowiedzenia umowy. Układ programowy jest do wglądu w biurze operatora i jest transmitowany w kanale informacyjnym Operatora.” - (Rozdział X -Postanowienia końcowe, pkt 2);

które to działania są sprzeczne z art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne i stwierdził zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 26 września 2012 r.

W pkt III decyzji na podstawie art. 26 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązał przedsiębiorcę do przekazania konsumentom aneksów zmieniających kwestionowane postanowienia, wymienione w punktach I oraz II sentencji decyzji, w umowach wykonywanych, w terminie do dnia 1 marca 2013 r.

W pkt IV decyzji na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działania przedsiębiorcy polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą: „Regulamin świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” postanowienia o treści:

[a] „Operator zastrzega sobie prawo do zmiany kwoty abonamentu. O zmianie Operator zawiadomi Abonenta pisemnie lub za pomocą ogłoszenia w programie planszowym (...) na jeden miesiąc przed planowaną zmianą. Zmiana wysokości abonamentu nie stanowi zmiany umowy.” (5. Opłaty, pkt 5.5.);

które to działania są sprzeczne z art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne i nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki.

W pkt V decyzji Prezes Urzędu, na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na przedsiębiorcę:

- w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji decyzji, karę pieniężną w wysokości **11.626 zł**;
- w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie II sentencji decyzji, karę pieniężną w wysokości **11.626 zł**;
- w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji decyzji, karę pieniężną w wysokości **16.609 zł**.

W pkt VI decyzji Prezes UOKiK obciążył Powoda kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W pkt. VII decyzji Prezes UOKiK umorzył postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a polegającej na stosowaniu we wzorcu umownym „Regulamin świadczenia usług telewizji kablowej przez (...) Telewizję (...) będącą własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” postanowienia o treści:

„Operator nie odpowiada za jakiegokolwiek zmiany w emisji programów wynikające z zachowań nadawcy (zmiany programowe, czas emisji).” (Rozdział X -Postanowienia końcowe, pkt 5).

Prezes UOKiK ustalił, iż:

(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 15 września 2004 r. pod numerem (...). Stosownie do dokonanej wpisu przedmiotem jej działalności może być m.in.: nadawanie programów telewizyjnych ogólnodostępnych i abonamentowych, działalność w zakresie telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej itp.

Przedsiębiorca został także wpisany z dniem 30 maja 2008 r. do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, pod poz. 1963.

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca stosuje w obrocie z konsumentami m.in. wzorce umowne zawierające postanowienia wymienione w sentencji decyzji, które, zdaniem Prezesa Urzędu, mogą być uznane za tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego oraz mogą naruszać przepis art. 60a ust.1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

Pozwany stwierdził iż w odniesieniu do postanowień, o których mowa w punkcie I decyzji: Przedsiębiorca od dnia 26 września 2012 r. stosuje nowe zmienione wzorce umowne tj.: „Umowa nr... przyłączenia do sieci telewizji (...); „Umowa abonencka Nr... o świadczenie usług dostępu do Internetu za pomocą sieci multimedialnej (...) Telewizji (...); „Regulamin świadczenia usług telewizji kablowej przez (...) Telewizję (...) będącą własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej”, „Regulamin świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej”.

W odniesieniu do postanowień, o których mowa w pkt II sentencji decyzji, pozwany stwierdził, iż w nowym wzorcu „Regulamin świadczenia usług telewizji kablowej przez (...) Telewizję (...) będącą własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej”, stosowanym od dnia 26 września 2012 r., przedsiębiorca dostosował wzorce umowne do przepisów prawa telekomunikacyjnego i przewidział zarówno pisemną formę informowania o zmianach warunków umowy, jak i przyznał konsumentom prawo do odstąpienia od umowy.

Mając na uwadze te ustalenia Prezes Urzędu postanowił, jak w pkt I i II sentencji decyzji.

Uwzględniając okoliczność, że nowe wzorce adresowane są tylko do pewnej grupy konsumentów tj. nowych abonentów, natomiast umowy zawarte w oparciu o uprzednio obowiązujące wzorce, zawierające zakwestionowane postanowienia, nadal obowiązują, Prezes Urzędu postanowił, w oparciu o przepis art. 27 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, określić środki usunięcia trwających skutków naruszeń, o których mowa w pkt I i II sentencji decyzji i zobowiązał (...) do przekazania konsumentom, w terminie do dnia 1 marca 2013 r., aneksów zmieniających zakwestionowane postanowienia.

Określając ten termin Prezes Urzędu uwzględnił również nakaz zaniechania praktyki, orzeczonej w pkt IV sentencji decyzji oraz art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym dostawca powiadamia abonentów o dokonanych zmianach warunków umownych z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.

Stąd pozwany orzekł jak w pkt III sentencji decyzji.

Prezes Urzędu uznał również, iż w odniesieniu do postanowienia, o treści: Operator zastrzega sobie prawo do zmiany kwoty abonamentu. O zmianie Operator zawiadomi Abonenta pisemnie lub za pomocą ogłoszenia w programie planszowym (...) na jeden miesiąc przed planowaną zmianą. Zmiana wysokości abonamentu nie stanowi zmiany umowy, (wzorzec umowy „Regulamin świadczenia usług dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej”, 5. Opłaty, pkt 5.5.), podjęte działania nie wyeliminowały całkowicie z obrotu zarzuczanych naruszeń. W nowym wzorcu pn. „Regulamin świadczenia usług dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej”, przedsiębiorca,

pomimo zmiany treści tego postanowienia, nie wskazuje na prawo abonenta do odstąpienia od umowy, w przypadku zmiany wysokości opłaty/kwoty abonamentu. Brak tych uregulowań w umowie skutkuje nadal ograniczeniem konsumentom ich praw określonych w art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Z tych też powodów pozwany orzekł jak w pkt IV sentencji decyzji.

Prezes UOKiK podniósł, iż zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę stosującego praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów karę pieniężną w wysokości nie większej niż (...) przychodu, osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

W punkcie I, II i IV decyzji pozwany stwierdził stosowanie przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, które polegały na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim klauzulami bądź to wpisanymi do rejestru klauzul niedopuszczalnych bądź sprzecznych z obowiązującymi przepisami prawa.

Za praktykę orzeczoną w punkcie II sentencji decyzji, dotyczącą działań przedsiębiorcy, sprzecznych z art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne Prezes Urzędu uznając, iż naruszenie interesów konsumentów miało miejsce na etapie wykonywania kontraktu, ustalił kwotę bazową kary na poziomie (...) przychodu (...).

W odniesieniu do tej praktyki Prezes Urzędu nie znalazł przesłanek obciążających, których wystąpienie uzasadniłoby podwyższenie kwoty bazowej kary.

Biorąc natomiast pod uwagę okoliczność, iż przedsiębiorca podjął działania w celu zaniechania naruszenia interesów konsumentów, poprzez opracowanie nowych wzorców, regulujących wzajemne stosunki umowne między operatorem a abonentem i dostosowaniem ich do wymogów prawa, Prezes Urzędu postanowił o obniżeniu wymiaru kary o 30%. Ostatecznie wysokość kary, w tym przypadku, ustalono na kwotę 11.626 zł, co stanowi ok.0,7% jej maksymalnego wymiaru.

W przypadku praktyki orzeczonej w punkcie IV sentencji decyzji, dotyczącej działań przedsiębiorcy niezgodnych z przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne (art. 60a ust. 1 tej ustawy), Prezes Urzędu uznając, iż naruszenie interesów konsumentów miało miejsce na etapie wykonywania kontraktu, ustalił kwotę bazową kary na poziomie (...) przychodu (...).

W odniesieniu do tej praktyki Prezes Urzędu nie znalazł przesłanek obciążających, których wystąpienie uzasadniłoby podwyższenie kwoty bazowej kary, jak i łagodzących, uzasadniających jej obniżenie.

Wysokość kary, w tym przypadku, ustalono na kwotę 16.609 zł, co stanowi ok. 1% jej maksymalnego wymiaru.

Przedsiębiorca dodatkowo, w trakcie prowadzonego postępowania, wskazywał, iż jego przychód z działalności związanej ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, w roku 2011, wyniósł (...) zł. Nałożone kary stanowią łącznie ok. (...) tego przychodu, mieszczą się więc one również w tym zakresie w progu określonym w art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odwołanie od decyzji złożyła (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w B..

Powódka zarzuciła zaskarżonej decyzji :

1. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16.07.2004 r. Prawo telekomunikacyjne poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji zobowiązanie Powoda do przekazania konsumentom aneksów zmieniających kwestionowane w decyzji postanowienia, podczas gdy Powód skierował do konsumentów informację o wprowadzanych zmianach, której treść pozostaje w zgodzie z przepisem art. 60a ust. 1 ww. ustawy,
2. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16.07.2004 r. Prawo telekomunikacyjne poprzez jego błędną wykładnię i w związku z tym uznanie, iż wprowadzona przez Powoda

zmiana pkt. 5 Oplaty, pkt. 5.5 wzorca umowy pod nazwą „Regulamin świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej" nadal pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 60a ust. 1 ww. ustawy, a w konsekwencji nakazanie Powodowi zaniechania stosowania tej praktyki,

3. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu art. 111 ustawy z dnia 16.07.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 106 ust. 1 ww. ustawy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie Powodowi kary pieniężnej w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji przedmiotowej decyzji, w przypadku niewielkiego zakresu naruszenia i krótkiego okresu jego trwania, a w szczególności w sytuacji, gdy Powód na skutek stosowania ww. praktyki nie odniósł żadnej korzyści finansowej,

4. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu art. 111 ustawy z dnia 16.07.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 106 ust. 1 ww. ustawy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie Powodowi kary pieniężnej w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie II sentencji przedmiotowej decyzji, w przypadku niewielkiego zakresu naruszenia i krótkiego okresu jego trwania, a w szczególności w sytuacji, gdy Powód na skutek stosowania ww. praktyki nie odniósł żadnej korzyści finansowej,

5. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu art. 111 ustawy z dnia 16.07.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 106 ust. 1 ww. ustawy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie Powodowi kary pieniężnej w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji przedmiotowej decyzji, w przypadku gdy Powód zaniechał stosowania ww. praktyki, co powinno być stwierdzone w punkcie II sentencji przedmiotowej decyzji i objęte ewentualną karą za naruszenie wskazane w punkcie II sentencji przedmiotowej decyzji.

Powód wniósł o :

1. zmianę punktu II decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uznanie, iż działania przedsiębiorcy polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą:

[2] „Regulamin świadczenia usługi dostępu do Internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej" postanowienia o treści:

[a] „Operator zastrzega sobie prawo do zmiany kwoty abonamentu. O zmianie Operator zawiadomi Abonenta pisemnie lub za pomocą ogłoszenia w programie planszowym (...) na jeden miesiąc przez planowaną zmianą. Zmiana wysokości abonamentu nie stanowi zmiany umowy." (5. Oplaty, pkt. 5.5.),

także uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pozostającą w sprzeczności z przepisem art. 60a ust. 1 ustawy z dnia 16.07.2004 r. Prawo telekomunikacyjne i stwierdzenie zaniechania stosowania tej praktyki z dniem 26 września 2012 r.;

2. uchylenie punktu III decyzji, ewentualnie jego zmianę poprzez zobowiązanie Powoda do przekazania konsumentom informacji o zmianach postanowień wymienionych w punkcie I oraz II decyzji, w umowach wykonywanych, w wyznaczonym terminie, z tym zastrzeżeniem, iż informacja skierowana do konsumentów powinna spełniać wymogi wskazane w przepisie art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne;

3. uchylenie punktu IV decyzji, ewentualnie jego zmianę w przypadku oddalenia wniosku wskazanego w punkcie 1 powyżej, poprzez orzeczenie, iż Powód zaniechał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wskazanej w punkcie IV decyzji z dniem 26 września 2012 r.;

4. uchylenie punktu V decyzji, ewentualnie jego zmianę poprzez orzeczenie co do istoty sprawy w zakresie naruszeń, za które wymierzono kary pieniężne, jak i ich wysokości;

Powód podniósł, iż w punkcie III decyzji Prezes Urzędu zobowiązał Powoda do przekazania konsumentom aneksów zmieniających kwestionowane postanowienia, wymienione w punktach I oraz II sentencji decyzji, w umowach wykonywanych, w terminie do dnia 01 marca 2013 r. W ocenie Powoda zobowiązanie do przekazania konsumentom aneksów pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Z ww. przepisu nie wynika, iż dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych powinien dostarczyć abonentowi aneks zmieniający postanowienia zawartej umowy. Zdaniem powoda wysyłane przez Powoda do abonentów pisma zawierające informację o proponowanych zmianach warunków umowy, pomimo iż nie stanowią one aneksów do wykonywanych umów, są prawidłowe.

Powód stwierdził, iż wprowadzona przez Powoda zmiana pkt. 5 Oplaty, pkt 5.5 wzorca umowy pod nazwą „Regulamin świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” nie pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Zdaniem powoda treść wprowadzonego przez niego postanowienia pozostaje w zgodzie z przepisem art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, pomimo iż nie wskazuje ona na prawo abonenta do odstąpienia od umowy, w przypadku zmiany wysokości opłaty/kwoty abonamentu.

Z ww. przepisu nie wynika iż taka informacja powinna być już umieszczona w zawartej przez strony umowie, czy też w obowiązującym regulaminie.

W swojej ocenie Powód zaniechał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w postaci stosowania we wskazanym wyżej Regulaminie postanowienia 5. Oplaty, pkt 5.5, z dniem 26 września 2012 r., a zmiana przedmiotowego zapisu wyeliminowała z obrotu całkowicie zarzucane naruszenie.

Powód stwierdził, iż w związku z naruszeniami, których dopuścił się Powód, wskazanymi w punktach I i II ww. decyzji, Pozwany nałożył na Powoda karę pieniężną w wysokości 11.626,00 zł, za poszczególne naruszenia.

W ocenie Powoda Pozwany powinien odstąpić od wymierzenia Powodowi kary pieniężnej, ewentualnie wymierzyć Powodowi jedną niższą karę nie rozdzielając jej na poszczególne naruszenia, biorąc pod uwagę fakt, iż przychody Powoda z prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych stanowią jedynie niewielką część całości przychodów.

Stosowanie przez Powoda niedozwolonych postanowień nie miało celowego, zawinionego charakteru oraz zostało usunięte niezwłocznie po podjęciu wiedzy o istnieniu niedozwolonych zapisów. Było to także działanie jednorazowe, co oznacza, iż w stosunku do Powoda nie było prowadzone wcześniej postępowanie w tymże zakresie.

Powód podniósł, iż w punkcie V decyzji tiret 3 wymierzono Powodowi karę za naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji decyzji, w wysokości 16.609,00 zł. Zdaniem Powoda naruszenie wskazane w punkcie IV decyzji zostało usunięte i Powód zaniechał stosowania tej praktyki z dniem 26.09.2012 r. W związku z powyższym w ocenie Powoda nałożenie kary pieniężnej w wysokości 16.609,00 zł za naruszenie z punktu IV nie powinno mieć miejsca, ewentualnie powinno być ono uwzględnione w punkcie II decyzji i objęte karą pieniężną wymierzoną w tirecie 2 punktu V decyzji. W ocenie Powoda w okolicznościach faktycznych i prawnych niniejszej sprawy nie ma podstaw, aby nakładać na Powoda karę osobną karę pieniężną za naruszenie wskazane w punkcie IV decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 28 maja 2013 r. Powód stwierdził, iż w sposób przewidziany prawem zawiadomił abonentów o dokonanych zmianach w umowach i regulaminach dot. świadczenia usług dostępu do Internetu i telewizji kablowej. Realizacja ww. działania kosztowała Powoda około 11.000,00 zł, nie licząc dodatkowego nakładu pracy pracowników zatrudnionych w Powoda.

Powód wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka J. P. - pracownika Powoda na okoliczności zawiadomienia abonenta o dokonanych zmianach w umowach i regulaminach i kosztach wprowadzenia zmian.

W ocenie Powoda ponowne kierowanie do abonentów aneksów w przedmiocie tych samych uchybień jest niezasadne, albowiem narazi Powoda na dodatkowe koszty i pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 60a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd podziela ustalenia faktyczne i prawne poczynione w sprawie niniejszej przez pozwanego i przyjmuje je za własne. Sąd zważył, iż co do zmiany punktu II sentencji zaskarżonej decyzji, to wskazać należy, że Powód nie kwestionuje zasadności i prawidłowości rozstrzygnięcia uznającego, iż działanie przedsiębiorcy polegające na stosowaniu we wzorcu umownym postanowień o treści wskazanej w punkcie II sentencji decyzji, stanowiło praktykę naruszającą zbiorowe interesy, jak też prawidłowości stwierdzenia zaniechania stosowania tej praktyki.

Żądanie zatem zmiany pkt II decyzji przez wydanie orzeczenia o identycznej treści jak określona w pkt II decyzji, jest bezzasadne.

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty naruszenia art. 60a ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji „zobowiązanie Powoda do przekazania konsumentom aneksów zmieniających kwestionowane w decyzji postanowienia, podczas gdy Powód skierował do konsumentów informacje o wprowadzonych zmianach, której treść pozostaje w zgodzie z przepisem art. 60a ust.1 ww. ustawy”.

Zobowiązanie zawarte w punkcie III zaskarżonej decyzji, wskazuje na środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, o których mowa w punkcie I i II decyzji. Sposób usunięcia uchybień, zgodnie z dyspozycją art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów określa Prezes UOKiK, nie zaś powód, decydując i oceniając, jaka treść i forma usunięcia uchybień jest właściwa i wystarczająca.

Nałożony na przedsiębiorcę wymóg przekazania konsumentom propozycji podpisania aneksów do umów zawierających zakwestionowane postanowienia, ostatecznie potwierdza okoliczność i fakt zaniechania stosowania zakazanych praktyk w stosunku do wszystkich konsumentów - kontrahentów przedsiębiorcy, w tym także tych, którzy wcześniej podpisali umowy, na podstawie poprzednio obowiązującego wzorca umowy. Ponadto, zobowiązanie tak sformułowane, nie nakłada na przedsiębiorcę żadnych dodatkowych, nadmiernie obciążających go obowiązków, skutkujących koniecznością ponoszenia innych, znacznych kosztów i obciążeń, związanych z realizacją tego zobowiązania.

Przy tym, nałożony na przedsiębiorcę obowiązek przekazania konsumentom aneksów zmieniających kwestionowane postanowienia, mieści się w dyspozycji przepisu art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne, obligującego dostawcę usług telekomunikacyjnych do „doręczenia na piśmie abonentowi (...) treści każdej proponowanej zmiany warunków umowy ...”. Projekt aneksu zatem spełnia kryteria doręczenia na piśmie proponowanej treści zmiany umowy.

Sąd nie znalazł podstaw do uchylenia, bądź zmiany punktu IV zaskarżonej decyzji.

Stwierdzić należy, iż dokonana przez Powoda z dniem 26 września 2012 roku zmiana kwestionowanego pkt. 5 Oplaty, podpunkt. 5.5. wzorca umowy pod nazwą „Regulamin świadczenia usługi dostępu do Internetu w sieci multimedialnej (...) Telewizji (...) stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej” - nadal pozostawała w sprzeczności z przepisem art. 60a ust.1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, tym samym brak było podstaw do uznania, iż powód zaniechał, z dniem wprowadzenia tej zmiany, stosowania zakazanej praktyki.

Brak zamieszczenia w umowie informacji o prawie abonenta do odstąpienia od umowy, w przypadku zmiany wysokości opłaty /kwoty abonamentu, nadal skutkuje ograniczeniem konsumentom ich praw określonych art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne, naruszając nadto obowiązki dostawcy usług określone art. 56 ust. 3 pkt 9 w/w ustawy, obligującego przedsiębiorcę do określenia w umowie o oświadczenie usług telekomunikacyjnych w formie jasnej, zrozumiałej i dostępnej, trybu i warunków dokonywania zmian umowy oraz warunków jej przedłużenia i rozwiązania.

W świetle powyższego, za nieuprawnione uznać należy twierdzenie Powoda, iż nie ma on obowiązku umieszczenia w umowie informacji o prawie abonenta do odstąpienia od umowy. Brak umieszczenia w umowie powyższej informacji stanowi ograniczenie prawa konsumenta do pełnej i rzetelnej informacji co do jego praw i obowiązków.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu Prezes UOKiK, przy ustalaniu wysokości kary nie naruszył dyspozycji przepisów art.111 w zw. z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Fakultatywność nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie ogranicza prawa Prezesa Urzędu do nałożenia kary, także w przypadku wydania decyzji stwierdzającej zaniechanie stosowania kwestionowanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

W ocenie Sądu wymierzając karę Pozwany uwzględnił wszelkie okoliczności sprawy, również te, które przemawiały za jej obniżeniem, ustalając ostatecznie karę na poziomie znacznie niższym, niż maksymalna, dopuszczalna ustawowo.

Wymierzona kara, wbrew zarzutom odwołania, jest karą „uwzględniającą wszystkie okoliczności” sprawy. Miarkując jej wysokość Pozwany ustalił ją poniżej (...) przychodów przedsiębiorcy tj. w minimalnej wysokości.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut, wymierzenia kary liczonej od całości przychodów Powoda, nie zaś tylko od części przychodów z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie zwierają żadnej dyspozycji, dającej Prezesowi Urzędu upoważnienie do wymierzenia sankcji ustalonej, jedynie w oparciu o część przychodów karanego przedsiębiorcy.

Podnoszony w odwołaniu fakt, „iż przychody Powoda z prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych stanowią jedynie niewielką część całości przychodów”, nie stanowią przesłanki do odstąpienia od wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej za stwierdzone decyzją praktyki.

Sąd oddalił zatem wniosek dowodowy Powoda z dnia 3 września 2014 r. o przeprowadzenie dowodu z dokumentów finansowych na okoliczność wykazania przychodu uzyskiwanego przez niego z działalności związanej z praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Wskazać również należy, iż ani w trakcie prowadzonego przed Prezesem UOKiK postępowania ani w trakcie postępowania przed Sądem przedsiębiorca - nie udokumentował faktu, skutecznego przedstawienia i doręczenia konsumentom - stronom umów pisemnych informacji o proponowanych zmianach do dotychczas obowiązujących warunków.

Powód nie przedstawił na piśmie dowodów świadczących o doręczeniu kontrahentom przedsiębiorcy zmian umów w formie pisemnej.

Z zeznań świadka w tej sprawie również nie wynika w jakim terminie i w jaki sposób informacje o zmianie umów zostały dostarczone kontrahentom powodowego przedsiębiorcy.

Z zeznań świadka wynika natomiast, iż pisemne propozycje zmian umowy nie zostały doręczone osobom nieobecnym w domu co zaprzecza twierdzeniom powoda, iż doręczył wszystkim kontrahentom propozycje zmian umowy.

W świetle powyższych ustaleń brak jest podstaw do zmiany pkt II decyzji oraz uchylenia pkt III, IV oraz V zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji (art. 479^{31a} § 1kpc).

O kosztach orzeczono stosownie do art. 98 i 99 kpc.